

Riksdagens protokoll

2013/14:49

Onsdagen den 18 december

Kl. 09.00 – 10.03

Protokoll
2013/14:49

---

1 § Justering av protokoll

Protokollet för den 12 december justerades.

2 § Meddelande om ändring i kammarens sammanträdesplan

Andre vice talmannen meddelade att *torsdagen den 19 december kl. 12.00* skulle tidigare aviserade interpellationssvar utgå.

3 § Meddelande om partiledardebatt

Andre vice talmannen meddelade att partiledardebatt skulle äga rum *onsdagen den 15 januari kl. 09.00*.

4 § Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Motioner

2013/14:K9–K12 till konstitutionsutskottet

2013/14:U7 till utrikesutskottet

EU-dokument

KOM(2013) 860 till utrikesutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 10 februari 2014*.

Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU2
Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning (prop.
2013/14:1 delvis)
föredrogs.

Anf. 1 JÖRGEN HELLMAN (S):

Herr talman! Vi ska i dag besluta om hur pengarna inom utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning ska fördelas. Vi socialdemokrater har, som det står i betänkandet, inget annat förslag, eftersom vi redan tidigare, i vår budgetmotion, har berättat att vi skulle ha velat se en helt annan ram och politik. Men den 20 november ställde sig riksdagen bakom regeringens budgetförslag för 2014. Våra förslag om att ta bort nedsättningen av sociala avgifter för unga och att avskaffa arbetsgivarens ansvar för den andra sjuklöneveckan avslogs. För utgiftsområde 2 gäller att den samlade utgiftsramen för 2014 i enlighet med riksdagsordningen inte får överstiga 14,1 miljarder kronor under riksdagens fortsatta behandling. Vårt budgetförslag avseende utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning överskrider denna nivå med 100 miljoner. Vi kan således inte yrka bifall till vårt förslag.

Eftersom riksdagen i det första steget av budgetprocessen har gett budgetpolitiken en annan inriktning än den vi förespråkar avstår vi från att redovisa ett formellt motförslag till anslagsfördelningen inom utgiftsområdet. Vårt budgetalternativ bör ses som en helhet.

Däremot vill jag kommentera några av delarna i utgiftsområdet. Utgiftsområdet innehåller frågor som rör finansiell stabilitet och goda ekonomiska prognoser för vårt land. Finanspolitiska rådet, Konjunkturinstitutet, Ekonomistyrningsverket, Riksrevisionen, Bokföringsnämnden och SCB finns inom utgiftsområdet. Namnen talar för sig själva.

Vitala delar av den finansiella stabiliteten berörs också inom utgiftsområdet. Det gäller Finansinspektionen och Riksgälden. När finanskrisen kom fordrade vi av regeringen ytterligare resurser och analysförmåga till Finansinspektionen. De extra resurserna skulle användas för att säkerställa att Finansinspektionen kunde genomföra sina grundläggande uppdrag, som omfattar tillsyn, reglering och tillståndsgivning inom den finansiella sektorn.

Vi anser att nivån på krisberedskapen i betalningssystemet är tydligt kopplad till stabiliteten på finansmarknaden och till samhällsekonomin funktionssätt. Det är mycket viktigt att säkerställa en tillräcklig krisberedskap inom detta samhällsviktiga område. Inrättandet under året av stabilitetsrådet, som ska bedöma finansiell stabilitet, hantera kriser och redovisa sina ställningstaganden offentligt, ställer vi oss bakom. Rådet ser på helheten, och det är bra. Det ska bli intressant att följa upp dess arbete.

Enligt Ekonomistyrningsverkets senaste rapport lånar svenska staten under tre år 100 miljarder. Regeringen lånar alltså till sina skattesänkningar. Hushållens skuldsättning till bolån ökar också, beroende på att det inte byggs tillräckligt. Priserna höjs när efterfrågan är större än utbudet. Följden blir att hushållen lånar alltmer. Mot denna bakgrund, herr talman, tror jag att det är klokt att inrätta detta stabilitetsråd.

Vi socialdemokrater är också bekymrade över hur regeringen handhar frågor gällande lagen om offentlig upphandling. Offentlig upphandling är ett viktigt område. Bra och tidsenliga lagar och regleringar kan ge bra priser och kvalitet när offentlig sektor köper varor och tjänster. Det sker en översyn i EU-länderna av lagen om offentlig upphandling. Denna process följer vi socialdemokrater noga. Vi anser att upphandling kan vara ett verktyg för att förbättra anställningsförhållanden och miljöanpassa verksamhet. Man kan se på livscykelkostnader i stället för pris.

Regeringen har fattat beslut om att samla upphandlingsstödet och placera det hos Konkurrensverket. Syftet är att skapa ett helhetsansvar för frågorna. I dag är upphandlingsstödet fördelat på Kammarkollegiet, Vinnova och Miljöstyrningsrådet. Från och med den 1 juli 2014 kommer allt upphandlingsstöd i stället att vara samlat hos Konkurrensverket. Det finns risk för att den miljökompetens som i dag finns i Miljöstyrningsrådet kommer att gå förlorad och att kommuner och landsting inte i samma omfattning kommer att få professionellt stöd i dessa frågor. Detta synsätt hade Sveriges Kommuner och Landsting när finansutskottet träffade dem i höstas.

Vi socialdemokrater är tveksamma till en sådan lösning, inte minst mot bakgrund av att detta innebär dubbla befogenheter för Konkurrensverket, som då ska vara både rådgivande myndighet och tillsynsmyndighet. Det finns enligt vår mening andra lösningar som är bättre. En sådan lösning skulle vara att inrätta ett nationellt kompetenscentrum för upphandling, som vi socialdemokrater föreslagit. Vidare vill vi framhålla att vi finner det märkligt att regeringen i en så viktig fråga har satt i gång en process för att samla upphandlingsstödet utan att närmare förankra det med övriga riksdagspartier. Vi förutsätter nu att regeringen återkommer med ytterligare information till det utskott i riksdagen som handhar de frågorna.

Anf. 2 PER BOLUND (MP):

Herr talman! Detta är ett brett ärende som täcker in många olika områden i samhället. Jörgen Hellman har talat om bland annat finansförvaltning och ekonomisk stabilitet. Men även många andra viktiga områden finns med i ärendet. Jag tänkte ta upp två av dem.

Inte heller vi kommer att reservera oss i det här ärendet. Vi har nöjt oss med att lämna ett särskilt yttrande. Det beror på att riksdagen tidigare har ställt sig bakom budgetramarna för området. Av respekt för budgetramverket tänker vi inte ta strid om detta.

Jag vill börja med att tala lite om ojämsställda löner, ett stort och ökande problem i Sverige i dag. Vi vet att de ekonomiska klyftorna mellan kvinnor och män har ökat kraftigt under den sittande regeringen. Vad gäller inkomster totalt, inte bara lön, har klyftorna ökat med mellan 40 och 60 procent, beroende på vilka grupper man jämför. En sådan snabb ökningstakt är självklart oacceptabel för Miljöpartiet. Vi måste göra vad vi kan för att minska de ekonomiska klyftorna mellan män och kvinnor.

Här tycker vi att staten har ett stort ansvar som arbetsgivare. Regeringen hade möjlighet att lägga en extra pott pengar för att kunna lyfta lönerna för kvinnor som arbetar inom statlig sektor, som vi i Miljöpartiet gjort i vårt budgetförslag. Om staten skulle ta sitt ansvar genom att gå före i lönesättningen jämfört med andra grupper och branscher skulle

man också dra med sig resten av samhället, tror vi, och få en snabb utveckling mot likställda löner mellan kvinnor och män, till att börja med i statlig sektor, men sedan även i kommunal sektor, landstingssektor och privat sektor. Det hade varit ett bra initiativ som skulle ha visat att man menar allvar när man pratar om jämställdhet. Tyvärr väljer regeringen inte att ta den möjligheten.

Herr talman! Jag vill ta upp en viktig fråga som även Jörgen Hellman tog upp. Det handlar om offentlig upphandling. Här är vi djupt oroade över de förslag som regeringen lägger fram i budgeten. Den offentliga upphandlingen har en helt central roll i att skapa en hållbar utveckling i vårt samhälle. När vi ställer krav på miljöhänsyn och sociala hänsyn i upphandlingar i kommun, stat och landsting kan vi använda våra gemensamma skattemedel för att skapa ett mer rättvist, jämställt och hållbart samhälle på ett effektivt sätt.

Miljöpartiets syn är att kommun och landsting inte bara bör utan ska ta hänsyn både till miljön och till sociala faktorer när man upphandlar. Det kan till exempel ske genom att kommunen ställer krav när man upphandlar leksaker till dagis på att de ska vara utan farliga kemikalier som gör våra barn sjuka. Det finns allt fler studier som visar på det sambandet. Det kan handla om att vi ställer krav på att landstingets leverantörer arbetar med jämställdhet, gör en jämställdhetskartläggning och arbetar för jämställda löner.

Genom att ställa krav som tar hänsyn till både miljön och sociala faktorer kan vi använda de 600 miljarder kronor som den offentliga upphandlingen i Sverige omfattar för att påverka så att vi får ett mer jämställt och mer hållbart samhälle i framtiden.

Eftersom vi nu ser hur den offentliga upphandlingen har en enormt stor vikt när det gäller att få ett bättre samhälle oroas vi djupt av regeringens förslag här i budgeten om att man under våren ska lägga över hela upphandlingsansvaret, hela ansvaret för rådgivning och andra delar, på Konkurrensverket. Vi vet att Miljömålsrådet har haft en viktig roll som rådgivare och varit högst uppskattat för den kompetens som har byggts upp och den kunskap som finns kring vad som är möjligt att ställa för krav och vad som är tillåtet när det gäller sociala och miljömässiga krav.

Nu ska de i stället för att stödjas fräntas allt ansvar när det gäller upphandlingsfrågor. Det tycker vi är en märklig linje. I stället ska man lägga över hela ansvaret på Konkurrensverket. Det är faktiskt den myndighet som mest målmedvetet har motarbetat upphandlingskrav som inte är strikt ekonomiska, med hänvisning till exempelvis konkurrensskäl.

Regeringen har alltså valt att lägga upphandlingsansvaret på den myndighet som mest genomgående visat minst vilja att använda den offentliga upphandlingen för att nå viktiga samhällsmål. För mig känns det så utstuderat att det inte bara kan vara en slump. Jag tycker att det visar på en regering som pratar vackert om offentlig upphandling, som säger att det ska användas som ett redskap för att nå ett hållbart samhälle och som använder vackra ord. Men i det här fallet räcker det faktiskt inte med vackra ord. Om de följs av en organisationsförändring som riskerar att förstöra alla möjligheter att ställa sociala krav och miljökrav visar det att de vackra orden inte var mer än tomt prat. Det tycker jag är djupt oroande.

Det här påfundet som regeringen nu kommer med i budgeten gör att man också helt ignorerar förslagen från inte bara en utan två statliga utredningar som båda efter hårt arbete och gedigna analyser har kommit fram till att man ska placera upphandlingsstödet i en ny myndighet och inte lägga det under Konkurrensverket.

Allt detta arbete bortser regeringen från och kommer med en helt ny organisation som ingen har prövat eller studerat tidigare. Utredningarna kom också fram till att man skulle göra det här för att öka synligheten när det gäller upphandlingsfrågor och också för att det inte ska uppstå intressekonflikter när det gäller den tillsynsverksamhet som Konkurrensverket bedriver och den rådgivningsverksamhet som handlar om att stödja och ge kommuner, landsting och stat större möjligheter att ställa miljökrav.

Allt detta slänger regeringen över bord och man kommer med ett nytt påfund, en helt ny organisation. Det är extra bekymmersamt och extra olyckligt när vi nu ser en tendens och en process inom EU som handlar om att ge större möjligheter till offentliga aktörer att ställa sociala krav och miljökrav. I stället för att ta vara på den chansen för alla de offentliga aktörer som vill ta miljöhänsyn, se till hela livsrymden och ta större hänsyn än bara de strikt ekonomiska när det gäller vem som har lägsta pris ger man dem nu mindre möjligheter att använda sig av det här regelverket.

Det är också bekymmersamt att regeringen med den här organisationen placerar stöd och rådgivning inom samma myndighet som man har satt att sköta tillsynen av offentliga upphandlingar. Det här är en annan princip än man har valt att ha på många andra områden. Man har till exempel valt att ha ett skolverk som ska hjälpa och stötta kommuner för att få skolan att vara bra, och så har man en skolinspektion som sköter tillsynen just för att man inte vill ha den här sammanblandningen. Men när det gäller offentlig upphandling är det tydligen inte så viktigt. Då kan man göra lite hur som helst.

Risken, ser jag, blir väldigt stor att alla de tjänstemän som sitter runt om i landet och som ska genomföra upphandlingar och som verkligen behöver stöd och kompetens för att kunna göra det på ett bra sätt inte vågar söka det stödet i de fall då det är lite oklart vilka krav man får ställa och vilka möjligheter man har.

Eftersom Konkurrensverket utövar tillsyn och faktiskt inte har varit särskilt rädda för att dra kommuner och landsting och även statliga myndigheter inför rätta när de anser att fel har gjorts i upphandlingsfrågor är det klart att många kommer att tveka att höra av sig till den myndigheten och be om hjälp med att sköta upphandlingar på ett bra sätt.

Det finns en stor risk att den här kompetensen kring miljöfrågor och sociala frågor i upphandlingar kan gå förlorad och att de som ska göra upphandlingarna inte vågar höra av sig. Det här tycker jag är olyckligt, och jag tycker att det är synd att man på det här sättet från regeringens sida försvårar möjligheten att använda det här redskapet som är otroligt effektivt om man använder det rätt.

Som tur är, anser jag, har regeringens förslag stött på ganska kraftiga protester. Såväl Sveriges Kommuner och Landsting, som ju är en av de parter som har mest ansvar för offentliga upphandlingar, som miljörelsen, inte minst i form av Naturskyddsföreningen, och LRF och andra aktörer har kritiserat det här förslaget hårt.

Jag hoppas att regeringen lyssnar på de här rösterna och inte har låst fast sig i en position som man av prestigeskäl inte kan lämna. Det är inte för sent. Det hoppas jag att de från regeringssidan som sitter här i salen inser. Det finns möjlighet att ändra den här processen. Regeringen har möjlighet att tänka om och komma med ett nytt, mer genomtänkt förslag, till exempel i vårbudgeten.

Sällan har det varit så relevant att i den här kammaren säga: Snälla regering, tänk en gång till! Gör om, gör rätt!

Herr talman! Med det vill jag önska herr talmannen, alla fantastiska tjänstemän, mina kolleger här i salen och alla åhörare en god jul och ett gott nytt år.

Anf. 3 STAFFAN ANGER (M):

Herr talman! I utgiftsområde 2, som handlar om samhällsekonomi och finansförvaltning, uppgår anslagen till totalt 14,1 miljarder. Jag passar nu på att yrka bifall till förslaget i finansutskottets betänkande FiU2.

Arbetsgivarfrågan i staten är viktig. Regeringen har en samordnad statlig arbetsgivarpolitik som säkerställer att kompetensen finns för att nå verksamhetens mål. De delmål som finns för de statliga arbetsgivarna är för det första att den statliga sektorn totalt sett inte ska vara löneledande. Det ska naturligtvis exportindustrin vara. För det andra ska andelen kvinnor på ledande befattningar öka – Per Bolund! För det tredje ska löneskillnaden mellan kvinnor och män i staten minska – Per Bolund! För det fjärde ska den etniska och kulturella mångfalden bland de anställda öka på alla nivåer. För det femte ska arbetsmiljön vara god. För det sjätte ska de anställda ha kunskap om och förståelse för grundläggande värden i statsförvaltningen och rollen som statstjänstemän, vilket är väldigt viktigt.

Vi tycker att dessa mål är utmärkta, och det kan knappast sägas bättre. Arbetsgivarverkets analyser ger vid handen att 90 procent av de anställda är nöjda, vilket är en fantastisk siffra i en statlig organisation.

Herr talman! För att öka effektiviteten och minska administrationskostnaderna i statsförvaltningen inrättade regeringen Statens servicecenter 2012. Målet är att 25 procent av statsförvaltningens anställda ska vara anslutna till Statens servicecenter vid utgången av 2015 och att huvuddelen av myndigheterna ansluts på längre sikt. Det finns säkert stora samordningsfördelar inom detta område. Regeringen kommer att arbeta vidare med detta enligt den plan som ligger.

Herr talman! Finansiell stabilitet är en hörnsten för en väl fungerande samhällsekonomi och därmed för offentliga finanser, tillväxt, sysselsättning och välfärd. Ett stabilt finansiellt system är centralt i regeringens politik. Det har vi visat på många sätt. Riksdagen har också beslutat för Sverige om ett finansiellt system som präglas av högt förtroende med väl fungerande marknader, som tillgodoser hushållens och företagens behov av finansiella tjänster samtidigt som det finns ett högt skydd för konsumenter.

Statens finansförvaltning ska drivas effektivt, och kostnaderna för statsskulden ska minskas på lång sikt med beaktande av riskerna i förvaltningen. Vi är en bra bit på väg nu, under 40 procent.

Herr talman! Vi delar regeringens avsikt att före årets slut inrätta ett formaliserat finansiellt stabilitetsråd där företrädare för regeringen, Riks-

banken, Finansinspektionen och Riksgäldskontoret ingår. Vi noterar att ett förberedande möte om rådets arbetsformer redan har hållits. Utskottet utgår från att det finansiella stabilitetsrådet ska vara ett mötesforum mellan myndigheterna i syfte att värna finansiell stabilitet och motverka uppbyggnaden av finansiella obalanser. Det är nog så viktigt.

Regeringen anser att Finansinspektionen ska få det huvudsakliga ansvaret för de nya verktygen för finansiell stabilitet. Finansinspektionen föreslås få ytterligare 100 miljoner kronor åren 2014–2016.

En annan myndighet som får mer resurser är Konkurrensverket då regeringen har samlat den statliga stöd- och informationsverksamheten för offentlig upphandling i verket. Anslaget till verket ökar därför med 35 miljoner kronor 2015.

Vi stöder detta. Det ökar synligheten. Vi ser också en annan organisationsform som Skatteverket har. Det går mycket väl att sitta på två olika stolar, och vi är lite förvånade över Per Bolunds negativa kritik av detta. Man får mer resurser och det kommer att löpa väl.

Jag önskar mina kommittémedlemmar och herr talmannen god jul och gott nytt år.

Anf. 4 PER BOLUND (MP) replik:

Herr talman! Staffan Anger hänvisar till de mål som finns på området. Målen – det kan vi enas om – är inte det stora problemet. Det finns vackra och viktiga mål både för jämställdhet – de jämställdhetspolitiska mål som riksdagen i full enighet har ställt sig bakom – och för hur offentlig upphandling ska användas.

Målen är ett första steg, men de kan inte vara ett tillräckligt steg eller det enda steget. Det räcker inte med mål, utan de måste följas upp med konkret handling. Om man tittar där är det uppenbart att i handling går utvecklingen åt fel håll på många områden.

Vi kan ta jämställdhetsområdet som exempel. Klyftan i lön mellan män och kvinnor minskar med 0,1 procentenhet varje år. Med den takten skulle det ta 70 år innan vi har jämställda löner mellan män och kvinnor. För oss är det uppenbart att det inte är en acceptabel takt. Om det inte är en acceptabel takt har man ett ansvar att komma med olika politiska förslag för att se till att klyftan minskar snabbare.

Nu väljer regeringen att göra precis tvärtom. Den tar inga initiativ som arbetsgivare för att minska klyftan. Tvärtom tar den till exempel bort kravet på lönekartläggningar i företag som är till för att hela tiden följa upp löneutvecklingen och se till att klyftan minskar.

Om man tittar bredare än bara på lönen och ser på hela inkomstsidan kan man konstatera att klyftorna mellan män och kvinnor inte minskar utan ökar med regeringens politik. Jag tycker att Staffan Anger borde vara bekymrad över det och se till att mer initiativ tas där.

När det gäller offentlig upphandling är det uppenbart att regeringen tycker att detta är en bra organisatorisk lösning, men i princip alla andra som jobbar med området delar inte den bedömningen. Det finns uppenbarligen en stor oro och tveksamhet kring den organisatoriska lösningen. Man har inte granskat den för att se om det är en lämplig organisation för att sköta upphandlingsfrågor.

När det är ett sådant bastant motstånd mot ett förslag, Staffan Anger, är det inte läge då att tänka ett varv extra och fundera på om alla kritiker-na har en poäng?

Anf. 5 STAFFAN ANGER (M) replik:

Herr talman! Det är klart att vi alla är för att vi ska minska gapet i lönenivåerna mellan män och kvinnor. Jag tror att alla i Sverige, både i företag och i statsförvaltningar, är medvetna om att vi inte kan ha det på det här sättet.

Jag kan bara säga att den politik regeringen för och som vår jämställdhetsminister har framfört är att gapet ska minska. Det ska minska drastiskt. Det är inte acceptabelt att ha det på detta sätt.

Det gäller inte bara lönesidan, utan andelen kvinnor på ledande poster ska öka. Där har regeringen gjort en hel del. Om man ser på verkschefer och annat är det fler kvinnor som har de positionerna nu än när vi kom in i regeringen.

I princip har vi samma uppfattning: Det ska till en kraftig ändring här. Den ligger i att följa den lönepolicy vi har. Det kommer att ske en förändring – jag är övertygad om det. Vi kommer att få fler duktiga och mer erfarna kvinnor i verksamheten, och det kommer automatiskt att ge högre löner för kvinnor.

Där är vi helt överens. Vi ska arbeta på detta, och vi kommer inte att ge upp. Det ska bli en ändring, och jag hoppas att vi kan se den ganska snart.

Herr talman! När det gäller Konkurrensverket och upphandlingen håller jag med om att det är ett stort område. Vi pratar om 600 miljarder. Det är ett jätteområde, och det måste vara riktigt och bra. Det har penetrerats, utretts och diskuterats, och vi har haft Skatteverket som en modell. Det går att få det att fungera.

Vi måste framför allt se till att det finns tillräckligt med resurser. Konkurrensverket får ytterligare pengar – 35 miljoner – för att förstärka organisationen.

Jag tycker att Konkurrensverket fungerar bra i andra frågor också numera. Det finns ingen anledning att ändra på detta.

Anf. 6 PER BOLUND (MP) replik:

Herr talman! Staffan Anger säger att alla är för ett jämställt samhälle. Det är lätt att vara det på papperet och när man håller vackra anföranden.

Jag vill säga att vi inte är överens på det här området. Vi är överens om de jämställdhetspolitiska målen, men vi är långt ifrån överens när det gäller vilka redskap man ska använda för att nå de målen.

Regeringen har nu suttit vid makten i snart åtta år. Under den tiden har det inte varit stor aktivitet när det gäller jämställdhetsområdet, och klyftan har inte minskat i snabbare takt än tidigare. Tvärtom är det en väldigt långsam minskningstakt.

Under de åtta åren har Miljöpartiet i varje budget föreslagit att konkreta initiativ ska tas. Vi har föreslagit att man ska gå före som statlig arbetsgivare och avsätta en pott för att lyfta kvinnors löner så att de blir jämställda med männens. Vi har föreslagit att man ska ha lönekartläggningar i alla företag för att få statistik.

Det finns alltså redskap som kan användas. Problemet är att regeringen har valt att inte använda dem. Det är ett medvetet val. Den har valt att säga: Jämställdhetspolitiska mål, javisst, men vi kommer inte att göra särskilt mycket för att nå dem. Det tycker jag är djupt bekymmersamt.

När det gäller organisationen tycker jag att processen kring offentlig upphandling är väldigt märklig. Man tillsatte två olika utredningar och bad utredarna att tränga ned i frågan och titta på hur arbetet skulle kunna organiseras på ett bättre sätt och vad som skulle behövas för att offentlig upphandling skulle kunna användas mycket mer effektivt än i dag för att nå de mål vi har satt upp.

Bägge utredningarna kom fram till att en ny myndighet skulle skapas. Det kan göras genom att man slår ihop myndigheter eller liknande, men en ny myndighet måste till.

Och så väljer regeringen att bortse från båda utredningarna. Den säger att utredningarna inte har gjort ett tillräckligt bra arbete. I stället hittar den på en helt egen variant som innebär att det hela läggs in i den myndighet som haft mest invändningar mot att ställa miljökrav och sociala krav.

Det är klart att det inte bara är jag som misstänker att detta kanske är medvetet och att man i praktiken faktiskt inte vill använda offentlig upphandling som ett redskap.

Anf. 7 STAFFAN ANGER (M) replik:

Herr talman! Jag tror att vi alla är överens om att jämställdhet måste till och att det måste till snabbare. Det gäller inte bara den statliga sektorn utan också den privata.

Som du vet, Per Bolund, kommer jag från näringslivet. Där har vi drivit detta under lång tid, och där sker förändringar som går snabbare än man kunde ha trott. Lönenivån för kvinnor ökar en hel del inom vissa områden.

Jag tror att det viktigaste är att man konkret i löneförhandlingarna sätter sig ned och säger: Så här mycket är vi beredda att ge. Så här mycket kan vi ge potten för kvinnor, och så här mycket kan vi ge potten för män. Det kan sorteras upp på ett bättre sätt.

Jag tror att vi alla är överens om att det inte har varit tillfredsställande hittills. Resultatet är inte tillräckligt bra. Det är oacceptabelt, och regeringen kommer att se till att det blir en bättre styrning av lönesättningen.

Som jag sade tidigare när det gäller andelen kvinnor på ledande befattningar kan Per Bolund inte klaga på det. På det området har det blivit en väldigt fin uppgradering av kvinnorna, och det är viktigt.

När det sedan gäller Konkurrensverket och upphandlingarna ser vi upphandlingar som något oerhört viktigt. Det är 600 miljarder. Framför allt är det viktigt att se till att upphandlingarna fungerar i kommunernas och de små och medelstora företagens verksamhet. Där har det inte fungerat tillräckligt bra, och det är vi överens om. Det måste till hårdare regler och hårdare styrning på de områdena.

Upphandlingar måste delas upp på ett helt annat sätt så att småföretagarna får vara med och framför allt kan bjuda på olika byggprojekt och andra projekt. Jag tror att det är där de viktiga bitarna ligger – att organisera upp det.

Själva kontrollen av Skatteverket fungerar jättebra. De har bra service, och de fattar sina beslut. Jag är inte särskilt orolig. Den här organisationen måste ha bra resurser.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut fattades under 9 §).

6 § Statsskuldräntor m.m.

Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU4
Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. (prop. 2013/14:1 delvis)
föredrogs.

Andre vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.
(Beslut fattades under 9 §.)

*Avgiften till
Europeiska unionen*

7 § Avgiften till Europeiska unionen

Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU5
Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen (prop. 2013/14:1
delvis)
föredrogs.

Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr talman! I dag fattar riksdagen beslut om en av statsbudgetens största utgiftsposter. Avgiftsposten till EU är nämligen nästan lika stor som kostnaden för hela det svenska rättsväsendet. Trots detta ser vi i dag endast två debattörer av riksdagens åtta partier, och trots detta ser vi en total enighet från Vänsterpartiet, Socialdemokraterna och Miljöpartiet till samtliga allianspartier.

Det enda parti som opponerar sig, som ifrågasätter, som kräver en diskussion och som kräver en förändring är Sverigedemokraterna. Anledningen till att vi gör det är mycket enkel: Vi vill varken delta i eller finansiera EU:s stormaktsambitioner och federalisering av Europa. Vi tror i stället på demokratiernas Europa. Vi tror att både vårt och varje medlemslands folk bäst känner till hur deras länder utvecklas på bästa sätt. Vi tror nämligen på frihet, vi tror på en öppen handel och vi tror på ett verkligt samarbete i stora gränsöverskridande frågor men i enighet och befriat från all form av överstatlighet.

Kunde Sverige klara det före det svenska EU-inträdet finns det rimligen ingen anledning att tro att Sverige inte skulle klara det nu också. Kan Eftaländerna framgångsrikt klara detta ännu i dag kan också Sverige göra det. Faktum är att Eftaländerna inte bara har lägre arbetslöshet, lägre statsskuld, bättre sjukvård och överlägset högre sysselsättningsgrad, utan de ligger dessutom i en klass för sig vad gäller den förväntade livslängden. Livet i länderna utanför EU är i viktiga avseenden bättre, billigare och längre.

Frågan var och en därför bör ställa sig är: Om livet utanför EU fungerar mycket bättre än inom, vilken funktion fyller då detta överstatlighetens EU? Vilken funktion fyller det att riksdagen under innevarande mandatperiod lagt grunden inte bara för ytterligare maktöverföring utan även för besluten att skapa nya federala institutioner för att rädda ett EMU som Sverige inte ens är och heller inte – i alla fall om man frågar folket – vill bli delaktigt i? Varför behöver Sverige överstatliga EU-myndigheter som Esma, EBA, EEAS, Eiopa, ESRB och ESM?

Vad tjänar Sverige på att ha gett EU en gemensam arbetsmarknadspolitisk samordning och finansiering för ungdomsarbetslösheten så att de svenska skattebetalarna ska finansiera åtgärder mot ungdomsarbetslöshet i andra europeiska länder i stället för i Sverige? Har Sverige verkligen inte nog med utmaningar att ta hand om? Vill verkligen de svenska väljarna se den europeiska statsupplåningsmekanism som riksdagen gett mandat att upprätta? Och vill verkligen de svenska skattebetalarna genom denna facilitet i framtiden betala för andra länders statsupplåning och bankkriser?

Om svaret på dessa frågor är nej, och om intresset ligger i att värna och försvara den svenska demokratin och det svenska självbestämmandet, borde riksdagen i konsekvensens namn strypa finansieringen av EU i stället för att fortsätta att pumpa in pengar till EU-kommissionen, eftersom inget av det skulle vara möjligt utan denna höga EU-avgift.

Men i stället har riksdagens samtliga övriga partier fattat politiska beslut som medfört att den svenska nettoavgiften till EU mellan 1999 och 2007 vandrat från ett snitt på 12,4 miljarder kronor till en nettoavgift som i dag ligger på ungefär 27 miljarder kronor årligen. Ändå orkar inte fler riksdagspolitiker ta sig upp i talarstolen för att försvara sitt tillgrepp, vilket gör att man kan ställa sig frågan: Var har vi egentligen politikerna som säger att de tror på folket och som tror på att de svenska väljarna vet bäst?

Herr talman! Jag tror på folket. Jag tror på demokratin. Jag tror på självbestämmande och jag tror på frihet. Det var dessa ingredienser och inga andra som en gång byggde Sverige starkt, och det är dessa ingredienser som bygger Sverige starkt även i framtiden. Jag tror därför att vi behöver mindre av EU, inte mer. Jag tror också att vi behöver mindre av EU-utgifter, inte mer. Den samlade riksdagen är uppenbarligen av annan uppfattning.

Jag ställer mig därför bakom Sverigedemokraternas särskilda yttrande i betänkandet.

Anf. 9 PEDER WACHTMEISTER (M):

Herr talman! Jag vill börja med att yrka bifall till finansutskottets förslag i betänkandet.

Finansutskottet stöder liksom tidigare regeringens inriktning i budgetpolitiken i EU. Det innebär budgetrestriktivitet och en inriktning mot en reformerad och moderniserad EU-budget. Utskottet tillstyrker regeringens förslag till anslag och bemyndigande.

Jag vill även tillönska herr talmannen en god jul.

Överläggningen var härmed avslutad.

(Beslut fattades under 9 §.)

8 § Beslut om ärende som slutdebatterats den 17 december

AU2 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv

Punkt 2 (Förslag om ändring i Arbetsförmedlingens registerlag)

1. utskottet
2. res. 1 (MP, V)

Votering:

276 för utskottet

41 för res. 1

32 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 101 S, 100 M, 19 FP, 21 C, 17 SD, 18 KD

För res. 1: 23 MP, 18 V

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 5 FP, 2 C, 3 SD, 1 V, 1 KD

Punkt 3 (Arbetsmarknadspolitikens inriktning)

1. utskottet
2. res. 2 (S)

Votering:

175 för utskottet

101 för res. 2

40 avstod

33 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 100 M, 19 FP, 21 C, 17 SD, 18 KD

För res. 2: 101 S

Avstod: 23 MP, 17 V

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 5 FP, 2 C, 3 SD, 2 V, 1 KD

Punkt 4 (Arbetsförmedlingens organisation och verksamhet)

1. utskottet
2. res. 6 (V)

Votering:

176 för utskottet

18 för res. 6

124 avstod

31 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 100 M, 20 FP, 21 C, 17 SD, 18 KD

För res. 6: 18 V

Avstod: 101 S, 23 MP

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 4 FP, 2 C, 3 SD, 1 V, 1 KD

Punkt 5 (Nyföretagande som en del av arbetsmarknadspolitiken)

1. utskottet

2. res. 7 (MP)

Votering:

295 för utskottet

23 för res. 7

31 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 101 S, 100 M, 20 FP, 21 C, 17 SD, 18 V, 18 KD

För res. 7: 23 MP

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 4 FP, 2 C, 3 SD, 1 V, 1 KD

Punkt 6 (Insatser mot ungdomsarbetslösheten)

1. utskottet

2. res. 8 (S)

Votering:

177 för utskottet

101 för res. 8

40 avstod

31 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 100 M, 20 FP, 21 C, 17 SD, 1 V, 18 KD

För res. 8: 101 S

Avstod: 23 MP, 17 V

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 4 FP, 2 C, 3 SD, 1 V, 1 KD

Punkt 16 (Dokumentation vid kommunala arbetsmarknadsinsatser)

1. utskottet

2. res. 19 (SD)

Votering:

301 för utskottet

17 för res. 19

31 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 101 S, 100 M, 23 MP, 20 FP, 21 C, 18 V, 18 KD

För res. 19: 17 SD

Frånvarande: 11 S, 7 M, 2 MP, 4 FP, 2 C, 3 SD, 1 V, 1 KD

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

9 § Beslut om ärenden som slutdebatterats vid dagens sammanträde

FiU2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning

Kammaren biföll utskottets förslag.

FiU4 Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.

Kammaren biföll utskottets förslag.

FiU5 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen

Kammaren biföll utskottets förslag.

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 9.48 på förslag av andre vice talmannen att ajournera förhandlingarna i 15 minuter för att ge finansutskottet möjlighet att sammanträda.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 10.03.

10 § Bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:
Finansutskottets betänkande
2013/14:FiU10 Statsbudget för 2014

11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 18 december

2013/14:212 Polisens underskott

av *Elin Lundgren* (S)

till justitieminister *Beatrice Ask* (M)

2013/14:213 Handel med alkohol

av *Elin Lundgren* (S)

till statsrådet *Maria Larsson* (KD)

2013/14:214 Skyddet för kycklingar vid transporter

av *Elin Lundgren* (S)

till landsbygdsminister *Eskil Erlandsson* (C)

2013/14:215 Registrering av utländska företagare som ej är skattepliktiga i Sverige

av *Anders Karlsson* (S)

till finansminister *Anders Borg* (M)

2013/14:216 Arbetsmiljöverket och registrering
av *Anders Karlsson* (S)
till arbetsmarknadsminister Elisabeth Svantesson (M)

2013/14:217 Växande fattigdom
av *Hans Olsson* (S)
till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:218 Utflyttning från småstäder och landsbygd
av *Hans Olsson* (S)
till landsbygdsminister Eskil Erlandsson (C)

2013/14:219 Sänkt bolagsskatt och utdelningsfest
av *Peter Persson* (S)
till finansminister Anders Borg (M)

2013/14:220 Elnätsreglering
av *Jennie Nilsson* (S)
till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

2013/14:221 Effektiviteten i den statliga riskkapitalförsörjningen
av *Jennie Nilsson* (S)
till näringsminister Annie Lööf (C)

2013/14:222 Lönebidrag för personer med nedsatt arbetsförmåga
av *Jan Lindholm* (MP)
till socialminister Göran Hägglund (KD)

12 § Anmälan om skriftligt svar på fråga

Skriftligt svar på följande fråga hade kommit in:

den 18 december

2013/14:169 Förstatligande av skolan
av *Peter Persson* (S)
till utbildningsminister Jan Björklund (FP)

13 § Kammaren åtskildes kl. 10.03.

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

LARS FRANZÉN

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Justering av protokoll	1
2 § Meddelande om ändring i kammarens sammanträdesplan.....	1
3 § Meddelande om partiledardebatt.....	1
4 § Ärenden för hänvisning till utskott.....	1
5 § Samhällsekonomi och finansförvaltning.....	2
Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU2	2
Anf. 1 JÖRGEN HELLMAN (S).....	2
Anf. 2 PER BOLUND (MP).....	3
Anf. 3 STAFFAN ANGER (M).....	6
Anf. 4 PER BOLUND (MP) replik.....	7
Anf. 5 STAFFAN ANGER (M) replik.....	8
Anf. 6 PER BOLUND (MP) replik.....	8
Anf. 7 STAFFAN ANGER (M) replik.....	9
(Beslut fattades under 9 §).	10
6 § Statsskuldräntor m.m.	10
Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU4	10
(Beslut fattades under 9 §.)	10
7 § Avgiften till Europeiska unionen.....	10
Finansutskottets betänkande 2013/14:FiU5	10
Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD).....	10
Anf. 9 PEDER WACHTMEISTER (M).....	11
(Beslut fattades under 9 §.)	11
8 § Beslut om ärende som slutdebatterats den 17 december	12
AU2 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv	12
9 § Beslut om ärenden som slutdebatterats vid dagens sammanträde.....	14
FiU2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning	14
FiU4 Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m.	14
FiU5 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen	14
Ajournering.....	14
Återupptagna förhandlingar	14
10 § Bordläggning.....	14
11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	14
12 § Anmälan om skriftligt svar på fråga.....	15
13 § Kammaren åtskildes kl. 10.03.	15